

Biuletyn Tygodniowy CiZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

08-15 lipca 2013

28/2013 (228)

Wiadomość tygodnia

21. PIELGRZYMKA „RADIA MARYJA” NA JASNEJ GÓRZE

21. Pielgrzymka Rodziny „Radia Maryja” odbywała się na Jasnej Górze w sobotę i niedzielę, 13-14 lipca. To jedna z największych w roku pielgrzymek jasnogórskich, gromadząca dziesiątki tysięcy wiernych – słuchaczy i sympatyków Radia Maryja i Telewizji Trwam. Pod hasłem „Mocni wiarą” wierni modlili się za dar kanonizacji Jana Pawła II, a także dziękowali za miejsce dla TV Trwam na platformie cyfrowej.

Centralnym punktem jasnogórskiego spotkania była uroczysta Msza św., która rozpoczęła się o godz. 11.00 na jasnogórskim Szczycie. Eucharystii przewodniczył abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański, delegat KEP ds. TV Trwam. Homilię wygłosił abp Wacław Depo, metropolita częstochowski, przewodniczący Rady ds. Środków Społecznego Przekazu KEP. Obecny był o. Tadeusz Rydzik, dyrektor i założyciel Radia Maryja.

Abp Wacław Depo w swojej homilii powiedział między innymi: Jesteśmy więc tutaj po to, aby przyczynić się do tworzenia cywilizacji prawdy, która porządkuje wolność i przyczynia się do dojrzałości człowieka. Do nas należy zadanie rozwijania apostołstwa prawdy, do którego z pomocą Ducha Świętego zobowiązany jest każdy człowiek wierzący – mówił metropolita częstochowski –

Musimy bardzo zdecydowanie przeciwstawić się takim przekonaniom, i medialnym atakom, które prawdy wiary chrześcijańskiej i zobowiązania moralne z nich wynikające, przedstawiają jako formę zniewolenia i nietolerancję wobec innych. Nie możemy dać się zagłuszyć kłamstwom! Zło nigdy nie było i nie jest życiową koniecznością! Kłamstwo nie jest żadną miarą postępu. Nie możemy pozwolić na zniewolenie obrazami nie-

moralności, strzegąc programów nauczania i wychowania już w przedszkolach, w szkołach i na uniwersytetach!”.

W trakcie uroczystości przemawiał także o. Janusz Sok, prowincjał warszawskiej prowincji redemptorystów, do której należy Radio Maryja. Oto treść jego wystąpienia:

Kochany Ojczy Świąty Franciszku, jakże Ci wdzięczni jesteśmy za to błogosławieństwo i słowa wsparcia. Gdybyś nas jeszcze mógł zobaczyć tutaj, na tym wzgórzu jasnogórskim, to zobaczyłbyś ludzi przeżywających wiarę tak, jak zachęcaś, z radością i uśmiechem. A skądże nam ta radość i uśmiech? A słuchamy twoich słów, by kochać Boga, by kochać Kościół i kochać każdego człowieka, ale mamy jeszcze jedną tajemnicę... Ostatnio tak dobrze wyglądamy, coraz lepiej i coraz bardziej jesteśmy uśmiech-

nięci, bo ostatnio często chodzimy na długie spacerunki na świeżym powietrzu...

Jeśli ktoś myślał, że trudności nas zniechęcą i zrażą, to się zdziwił, bo trudności umacniają naszego ducha i jedność między nami. Nie chcemy żyć na kolanach. My, ludzie wierzący i kochający Pana Boga, wiemy, że nie można żyć na kolanach i nie będziemy przed nikim padać na kolana: przed żadną redakcją, przed żadnym przedstawicielem jakiejś instytucji. Nikt nas do upadania na kolana nie zmusi.

My sami często upadamy na kolana, ale tylko przed Bogiem. I jeśli by ktoś chciał nas widzieć właśnie tak upokorzonych, na kolanach i przepraszających wszystkich za wszystko, zarzucającym nam w sposób cyniczny tak wiele grzechów wymyślanych, to nas nie zobaczy.

Nas nie trzeba zachęcać do wyznawania grzechów, do pokornej postawy, ale wiemy, gdzie to robić. Tam, w tym miejscu, gdy spotykamy się z miłosiernym Bogiem, nikt nie deprecjuje naszej godności. Wręcz przeciwnie, powstajemy zawsze mocniejsi, lepsi.

Nas nie trzeba zmuszać do klękania na kolana, bo klękamy do modlitwy, jakże często wiemy, co to znaczy ból kolan podczas modlitwy. Ale nawet wówczas nie można pozostać w tej postawie, trzeba powstać i odejść do życia. Tak jak dzisiaj tutaj, przed Matką Częstochowską Najświętszą, na kolana padamy, modlimy się, powierzamy Jej nasze tajemnice, ale odejdziemy stąd do naszego życia, do spraw rodzinnych, zawodowych, publicznych, by tam wyznawać naszą wiarę. Nie można żyć na kolanach!

Dziękujemy wam, księża arcybiskupi tu obecni, ks. abp Wacławie, ks. abp Sławoju Leszku, na wasze ręce składamy podziękowanie całemu Episkopatowi za tyle znaków poparcia. Jakże to było ważne dla nas wszystkich tworzących Rodzinę Radia Maryja i Telewizji Trwam. Dziękujemy wam, księża biskupi, za to, że wasze słowa nie upokarzają, ale dodają otuchy i podnoszą. Dziękujemy nade wszystko za postawę, że nie boicie się policzkowania w sprawach Bożych. Z całego serca dziękuję

Ojcom Paulinom za – jak zawsze – gościnność dla nas, pielgrzymów, i za takie kochanie Matki Bożej, które widać w waszej modlitwie i twarzach. Bóg zapłać, ojcze.

Bardzo dziękujemy osobom duchownym, kapłanom. Dziękujemy osobom życia konsekrowanego za waszą modlitwę siostrzaną, braterską, za wasze świadectwo życia konsekrowanego. Bardzo dziękujemy wszystkim wam, siostry i bracia tworzący Rodzinę Radia Maryja.

Ksiądz abp Sławoj Leszek Głódź powiedział, że to redemptoryści są tak mocni, bo są razem, bo wspierają, prowadzą od każdej strony, radzą sobie z trudnym wyznaniem, jakim jest Radio Maryja i Telewizja Trwam. Cóż byśmy bez was zrobili? Cóż my znaczymy bez was? Prze-

cież to dla was i dzięki wam te media trwają.

Dzisiaj wszyscy razem dziękujemy, również Matce Bożej dziękujemy, że niedługo Telewizja Trwam będzie nadawać w sposób jeszcze bardziej nowoczesny, lepiej, dalej, więcej, do każdego domu będzie sięgać. Jakże jesteśmy Panu Bogu za to wdzięczni.

Wychodziliśmy sobie to, wymodlili. Potrzeba jeszcze ducha, ale o to się nie martwimy, bo go przecież mamy. Niezlomnego ducha i serce, które tę martwą technologię ożywi. Nie bardzo rozumiemy, o co było to całe zamieszanie. Przecież to tylko jedna telewizja. Nic więcej. Czego się tu bać? Ale za to jaka telewizja! Ktoś niedawno, pewnie na pociechę, powiedział mi: jak ktoś ma ładne włosy, to nie musi ich mieć dużo. Jak jest porządna telewizja, a zwłaszcza tak bardzo nas umacniająca, starczy. Starczy nam, póki co, ojcze. Tak? Na koniec bardzo serdecznie dziękuję ojcom pracującym w Radiu Maryja, w Telewizji Trwam, wszystkim pracownikom. Za to, że tak często widzę na waszych twarzach zmęczenie, ale o nim nie słyszę. I za to, że tak bardzo kochacie Pana Boga i każdego człowieka. Niech te dzieła rozwijają się na chwałę Bożą i ku naszej wielkiej radości. Za: www.jasnagora.com

Wiadomości krajowe

"Nie wyświadczajmy przysługi wrogom Kościoła"

Poniżej przytaczamy oświadczenie prezesa Akcji Katolickiej w Polsce w związku z ostatnimi atakami medialnymi na abpa Henryka Hosera SAC, wywołanymi postawą ks. Wojciecha Lemańskiego i sytuacją w parafii w Jasienicy:

"Akcja Katolicka w Polsce ze smutkiem przygląda się wykreowanej w znacznej mierze przez media sytuacji w diecezji warszawsko-praskiej. Nie mamy zwyczaju i nie zamierzamy komentować decyzji hierarchii kościelnej podejmowanych zgodnie z prawem kanonicznym i autonomią danej struktury Kościoła.

Oczywiście, w tym konkretnym przypadku, nie możemy wszakże nie zauważyć problemu, jakim jest niesubordynacja proboszcza i przyjęta przez niego taktyka rozwiązywania sytuacji konfliktowej w świetle jupiterów.

Z pewnością nie służy to żadnej ze stron. Nie służy to nikomu, zwłaszcza katolikom świeckim wciągniętym za pośrednictwem mediów w dwuznaczną grę, której reguły wykreowali ludzie - jeśli nie wrody Kościołowi, to bardzo od niego odlegli. Tym bardziej wypadałoby w takiej sytuacji kierować się nie przewrotnym przekazem

medialnym, ale w poczuciu odpowiedzialności za Kościół, zgodnie z głosem sumienia i wrodzoną każdemu roztropnością dać odpór kolejnej odświeżonej kampanii antyklerykalnej, którą w Polsce rozgrywają środowiska ateistyczne, lewackie, usiłujące wykorzystać zaistniały spór i wpłynąć na decyzję Kościoła.

O ile nie dziwimy się postawie niektórych, powtarzam, niektórych mediów, gdyż nie można nie zauważyć rozsądnej postawy wielu innych, o tyle bulwersuje zachowanie osób świeckich, w części parafian, których wypowiedzi i reakcje dowodzą karygodnej nieznajomości Katechizmu Kościoła Katolickiego mówiącego, że biskup poprzez akt konsekracji w sposób szczególny i dostrzegalny przyjmuje rolę samego Chrystusa stając się prawdziwym i autentycznym nauczycielem wiary. Jesteśmy żywą częścią Kościoła powszechnego, w którym uczniowie "trwają jednomyślnie w

nauce apostołów, we wspólności, łamaniu chleba i modlitwie".

Ktokolwiek, kto w dzisiejszych czasach w coraz to ponawianych atakach na Kościół, pod pozorem rzekomej troski przyłącza się do tej nagonki, wyświadcza jedynie przysługę wrogom Kościoła, wrogom Boga. Można dyskutować o Kościele, można spierać się o Kościół, ale nigdy, pod żadnym pozorem nie można szkodzić Kościołowi, o czym powinni wiedzieć ci wszyscy, którzy mniej lub bardziej świadomie dali się wciągnąć w ten konflikt biorący swoje źródło z braku pokory i miłości do Kościoła, które to przymioty powinny cechować każdego oddanego Boga chrześcijanina."

Halina Szydełko Prezes Zarządu Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej

Rezygnacja prowincjała augustianów

O. Wiesław Dawidowski, augustianin, współprzewodniczący Polskiej Rady Chrześcijan i Żydów (PRChiŻ) zrezygnował ze swojego członkostwa w Radzie. Jego rezygnacja nastąpiła już w piątek 12 lipca. Dzień później zrezygnowała także Barbara Sułek-Kowalska, członek zarządu. Jak dowiaduje się KAI powodem tych rezygnacji jest oświadczenie PRChiŻ

popierające ks. Wojciecha Lemańskiego, które - wczoraj wieczorem - podpisał tylko Stanisław Krajewski, współprzewodniczący ze strony żydowskiej.

Z członkostwa w Radzie zrezygnował także jeden z jej członków ks. Henryk Romanik z diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Polska Rada Chrześcijan i Żydów powstała w 1989 r. Jej celem jest przełamywanie stereotypów, bliższe wzajemnego poznanie, wypracowanie współczesnych form dialogu m.in. poprzez wspólne inicjatywy historyczno – artystyczne oraz międzyreligijne. Za: www.deon.pl

2600 uczestników Saletyńskiego Spotkania Młodych pożegnało Dębowiec

Dębowiec pożegnał uczestników 26. Międzynarodowego Saletyńskiego Spotkania Młodych. Mimo deszczowej pogody młodzi z uwagą słuchali konferencji i modlili się podczas Eucharystii. Rano młodzież wysłuchała konferencji Beaty i Marcina Mądrych, którzy opowiedzieli o swoim życiu małżeńskim i rodzinnym. Zachęcali oni młodych, aby roztropnie szukać partnerów. Pani Beata podkreślała, że czuje się spełniona jako kobieta w pełni szanowana przez mężczyznę.

Następnie państwo Mądrzy odpowiadali na pytania młodzieży, która przede wszystkim pytała o to, jak sobie radzić w dzisiejszym świecie, gdzie szukać wartościowych partnerów. Państwo Mądrzy mówili, że właśnie takie spotkania są dobrym miejscem na poznawania nowych, wartościowych i odpowiedzialnych ludzi.

Żywym przykładem, że Dębowiec łączy nie tylko duchowo, jest dwoje młodych ludzi – Ania i Rafał, którzy poznali się cztery lata temu właśnie na spotkaniu młodych, a w tym roku w sierpniu zawierają małżeństwo. W czwartek przywieźli oni do Dębowca srebrne serduszko wotywnie jako wyraz wdzięczności Matce Bożej Saletyńskiej.

Ostatnim, lecz najważniejszym akcentem była Eucharystia pod przewodnictwem kustosza sanktuarium w Dębowcu ks. Romana Grądalskiego MS. W homilii zachęcał, by przez swoje dobre życie i nawrócenie ocierać łzy Matki Bożej płaczącej w La Salette. Mówił także o cudach, które dzięki modlitwie i wierze dokonują się w sanktuarium w Dębowcu.

26. Międzynarodowe Saletyńskie Spotkanie Młodych zgromadziło ponad 2600 uczestników z całej Polski oraz ze Słowacji, Czech i Ukrainy. Młodzież przez sześć dni pod hasłem „Wiaryg(ł)odni” szukała odpowiedzi na pytania dotyczące wiary i życia chrześcijanina we współczesnym świecie.

Spotkania w Dębowcu są jednym z najważniejszych elementów duszpasterskiej pracy księży saletynów wśród młodzieży. Dla wielu młodych ludzi to początek nowego życia z Bogiem, a niektórzy z nich właśnie w Dębowcu wyraźnie odkryli swoje powołanie do życia małżeńskiego, kapłańskiego czy zakonnego. Za: www.saletyni.pl

Zakończył się Wielki Odpust Tuchowski

Zakończył się Wielki Odpust Tuchowski, którego tegorocznym hasłem były słowa zaczerpnięte z Ewangelii wg św. Łukasza: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”. Tegoroczne uroczystości odpustowe trwały od 1 do 9 lipca.

Przed cudownym obrazem codziennie modliły się różne pielgrzymki: strażaków, rolników, pszczelarzy, Rodziny Radia Maryja, Podwórkowych Kółek Różańcowych Dzieci, chorych, uczestników Pieszej Pielgrzymki Tarnowskiej, czy przedstawicielei samorządu terytorialnego.

Wielki Odpust Tuchowski zakończył się we wtorek 9 lipca Eucharystią o godz. 18.30 w intencji dobroczyńców klasztoru i Bazyliki Mniejszej w Tuchowie, której przewodniczył ks. prał. Franciszek Kuczek, dziekan dekanatu tuchowskiego, proboszcz parafii p.w. św. Katarzyny w Ryglcach. Homilię wygłosił natomiast o. Ryszard Bożek, redemptorysta, przełożony klasztoru w Tuchowie i wykładowca liturgiki.

Do najśłynniejszego miejsca pielgrzymkowego diecezji tarnowskiej, jak co roku przybyły rzesze pielgrzymów. 4 lipca spotkanie Podwórkowych Kółek Różańcowych Dzieci z udziałem ks. bp. Antoniego Długosza z Częstochowy, transmitowało Radio Maryja. 7 lipca pielgrzymkę ludzi pracy, osób pracujących zagranicą i bezrobotnych można było usłyszeć za pośrednictwem RDN Małopolska i RDN Nowy Sącz.

Każdego dnia od godziny 5:30 do 20:00 wierni mogli skorzystać z sakramentu pokuty. Codziennie o godzinie 6.30 pielgrzymi mogli uczestniczyć w śpiewie Godzinek ku czci Najświętszej Maryi Panny, czy niesporach o godzinie 18.00. Stałym punktem każdego dnia były także m.in. koronka do Bożego Miłosierdzia o godzinie 14.45 i różaniec na dróżkach o godz. 16.30. Stałym punktem był też wieczór Maryjny, który uświetnili m.in.: Sanktuarijny Chór Mieszany z Tuchowa, bracia klerycy, Magdalena Franczak z

zespołem LOVE Story, zespół dziecięcy „Pokolenia” z Tuchowa i Sanktuarijna Orkiestra Dęta.

Podczas tegorocznego odpustu do Tuchowa przybyło 4 biskupów: ks. bp Andrzej Jeż, ordynariusz diecezji tarnowskiej, ks. bp Wiesław Lechowicz, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej, ks. bp Władysław Bobowski, biskup senior diecezji tarnowskiej oraz ks. bp Antoni Długosz, biskup pomocniczy diecezji częstochowskiej. Obecnych było także dwóch infułatów: ks. inf. Adam Kokoszka i ks. inf. Władysław Kostrzewa.

W tym roku do Tuchowa przybyło ok. 85 tys. pielgrzymów z całego kraju. Rok temu podczas odpustu do Tuchowa przybyło ponad 70 tys.

Po modlitwie przed obrazem Matki Bożej, wierni mogli zwiedzać muzeum misyjne i etnograficzne. Można tam zobaczyć m.in. zabytkowe urządzenia rolnicze i gospodarstwa domowego. Każdego roku, nie tylko przez najmłodszych oblegana jest ruchoma szopka. W tym roku podczas odpustu otwarto także wystawę poświęconą 20-leciu obecności redemptorystów w Rosji i Kazachstanie.

Sanktuarium Matki Bożej Tuchowskiej to jedno z najstarszych i najliczniej odwiedzanych sanktuariów w południowo-wschodniej Polsce. W latach 1530-1540 jeden z opatów tynieckich podarował tuchowskiemu kościołowi obraz Matki Bożej. Przedstawia on Maryję trzymającą na lewym ręku Dzieciątko Jezus. Pierwsze wzmianki na temat obrazu pochodzą z 1597 r. Obraz maryjny został koronowany 2 października 1904 r. przez ówczesnego ordynariusza diecezji tarnowskiej bp. Leona Wałęgę.

Już dzisiaj serdecznie zapraszamy na przyszłoroczny Wielki Odpust Tuchowski i wcześniej, bo już 8 września na Mały Odpust Tuchowski. Za: www.redemptor.pl

W Wołczynie początek kapucyńskiego spotkania młodych

W Wołczynie koło Kluczborka rozpoczęło się jubileuszowe, XX Spotkanie Młodych organizowane przez Braci Mniejszych Kapucynów Prowincję Krakowską. Przybyło na nie ponad 660 osób z całej Polski oraz 12 uczestników z Litwy.

– XX Spotkanie Młodych pod hasłem „Włącz wiarę” uważam za otwarte! – wołał ze sceny organizator jubileuszowego spotkania, brat Marcin Grec, trzymając w ręku ogromny klucz: symbol władzy nad miastem, którą na czas spotkania przekazuje burmistrz Wołczyzna, Jan Leszek Wiącek. Oficjalne otwarcie wołyńskiego spotkania nawiązywało do rozpoczynających się wkrótce Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro. W tanecznym wejściu organizatorów, przy brazylijskich rytmach pojawiły się dziesiątki kolorowych flag z różnych rejonów świata. Przedstawienie tematu spotkania oparto na konwencji awarii elektrycznej i usuwania usterki, którą kapucyni zaprezentowali w bardzo atrakcyjny i zabawny sposób. Następnie wraz ze scholą uczestnicy odśpiewali hymn tegorocznego spotkania.

Młodzi przyjeżdżają na spotkanie co roku, by z całym swym entuzjazmem i radością spędzić czas we wspólnocie rówieśników, słuchając katechez, uczestnicząc w codziennej Eucharystii i modlitwie, a także i w dobrej zabawie – wyjaśnia brat Paweł Taperski, Public Relations kapucynów.

Tegoroczne spotkanie potrwa od 15 do 20 lipca i będzie mu przyswiecał temat wiary. – Naszym punktem odniesienia jest przeżywany Rok Wiary oraz myśl papieża Benedykta XVI: „Wiara jest darem, który trzeba na nowo odkryć i pielęgnować i o nim świadczyć” – tłumaczy brat Marcin Grec, organizator spotkania. Podczas poszczególnych dni uczestnicy będą mieli okazję zgłębiać wiarę w jej poszczególnych aspektach: wtorkowi przyswiecać będzie hasło „przyjęcia wiary”, w środę uczestnicy zastanowią się nad jej odkrywaniem, pielęgnowaniem wiary poświęcony będzie czwartek, a piątek w całości poświęcony jest świadczeniu o wierze.

W sobotę zaś nastąpi uroczyste zakończenie spotkania. Każdy dzień ma więc swój określony plan i porządek: jest czas na wspólne posiłki, poranną i wieczorną modlitwę, Eucharystię, nabożeństwo podsumowujące dzień, a w poniedziałek, wtorek i czwartek nie zabraknie też koncertów muzycznych. Organizatorzy zaprosili takie zespoły, jak 40i30na70, Strona B, Maleo Reggae Rockers oraz KapEL'a. W tym roku na wołyńskiej scenie zawiąją również goście specjaliści: Maria Dekert, psycholog i pedagog, Jacek Pulikowski, autor publikacji o tematyce rodzinnej, Andrzej Sowa, muzyk, Darek Malejonek, muzyk, Piotr Żyłka, informatyk, ks. bp Edward Janiak, pasterz diecezji kaliskiej,

ks. Wojciech Węgrzyniak, bibliista, czy księża duszpasterze: ksiądz Jakub Bartczak, brat Bogumił Kusiak i brat Szymon Mrowiec. Za: www.kapucyni.pl

W Krakowie spotkanie przełożonych bonifratrów z Europy Środkowo-Wschodniej

W dniach 2 – 3 lipca br. w Kurii Prowincjalnej w Krakowie odbyło się kolejne posiedzenie Międzyprowincjalnej Komisji Europy Środkowo-Wschodniej. W skład powyższej Komisji wchodzi: 1. Radny Generalny odpowiedzialny za rejon Europy Centralnej – br. Rudolf Knopp, prowincjał Prowincji Bawarskiej – br. Emerich Steigerwald, prowincjał Prowincji Austriackiej – br. Ulrich Fischer oraz prowincjał Prowincji Polskiej – br. Eugeniusz Kret.

Komisja wspiera i koordynuje współpracę, jak również przedstawia ogólne impulsy odnośnie życia braci i misji Zakonu. Według swojego Statutu, Komisja zbiera się dwa razy do roku.

Podczas ostatniego posiedzenia w Kurii Generalnej br. Rudolf przedstawił zgromadzonemu prowincjałom wydarzenia ostatnich miesięcy w Zakonie, a szczególnie w rejonie Europy. W dalszej części posiedzenia między innymi poruszono następujące zagadnienia: - Deklaracje ostatniej Kapituły Generalnej, sposób ich realizacji w poszczególnych prowincjach; - przygotowania do zbliżających się kapituł prowincjalnych w Prowincji Austriackiej, Bawarskiej i Polskiej; - przyswojenie najnowszych dokumentów Zakonu w poszczególnych prowincjach; - stan przygotowań do beatyfikacji męczenników z Hiszpanii, która odbędzie się 13 października w Tarragonie w Hiszpanii.

Na posiedzenie Komisji został zaproszony magister braci scholastyków – br. Łukasz Dmowski, który przedstawił pokrótce aktualny stan formacji braci w Prowincji Polskiej oraz przybliżył uczestnikom posiedzenia temat i program najbliższego spotkania scholastyków z regionu Europy Środkowo-Wschodniej, które odbędzie się w ostatnim tygodniu sierpnia tego roku w Krakowie.

W ostatniej części posiedzenia, w braterskiej rozmowie, prowincjałowie podzielili się między sobą bieżącymi sprawami w swoich prowincjach i delegaturach. Przewodniczący Komisji, br. Emerich Steigerwald, na zakończenie posiedzenia wyraził podziękowanie za serdeczne przyjęcie i okazaną gościnność.

Za: www.bonifratrzy.pl

Ks. Bosko gościnnie u Ks. Markiewicza

Su... su... su..., rozbrzmiewa się na szerokich i wysokich schodach, w Miejscu Piastowym, gdzie relikwie św. Jana Bosko gościły od 10 do 11 lipca. Ks. Sebastian

Wiśniewski, który jest odpowiedzialny za transport podczas peregrynacji wydaje komendy: W górę... w górę... w górę... Relikwiarz waży prawie 400 kilogramów i wniesienie go po takiej ilości schodów jaka jest w tym miejscu, jest dużym wyzwaniem. Potrzebujemy dodatkowych 8 mężczyzn, gdyż włoska ekipa nie jest w stanie zrobić tego sama.

Właściwa peregrynacja rozpoczęła się kilka kilometrów przed Miejscem Piastowym. Na parking, oczekując na eskortę policji, podjechały przejeżdżające siostry Michalitki, które zaskoczone nieoczekiwanym widokiem dotknęły mapy peregrynacji, naklejonej na samochodzie wiozącym relikwie. Włoscy kierowcy każdego dnia skreślają poszczególne miejsca, do których docieramy.

Podjeżdżamy pod kościół. Na dużych okazałych schodach stoją siostry i wierni. Przełożony wspólnoty ks. Antoni Tyniec, odmawia pierwszą modlitwę. Wśród zgromadzonych jest też obecna s. Natanaela Bednarczyk, przełożona generalna Michalitek. One będą miały swoje spotkanie z Księdzem Bosko w położonym naprzeciwko domu macierzystym. Mszę świętą koncelebruje wielu kapłanów pod przewodnictwem ks. Dariusza Bartochy, inspektora.

Homilię głosi charyzmatyczny ks. Jan Seremak, kustosz sanktuarium. Mówi o osobistych spotkaniach z Księdzem Bosko, podczas jego drogi powołania michalickiego. Opowiada o lekturze życiorysu podarowanego przez mistrza nowicjatu i relikwii otrzymanych od swojego poprzednika, kiedy objął funkcję formatora nowicjuszy. Miejsce, w którym jesteście jest związane z pierwszym salezjaninem, dzisiaj bł. Bronisławem Markiewiczem, który przybył od Księdza Bosko do Polski.

Stąd wielokrotnie słyszymy tutaj o wzajemnych relacjach, tych dwóch wielkich postaci. Wieczorne czuwanie oparte jest na snach i wizjach Księdza Bosko. Modlit-

wa i piękny śpiew młodzieży wypełnia cudowny kościół z modlącymi się wiernymi.

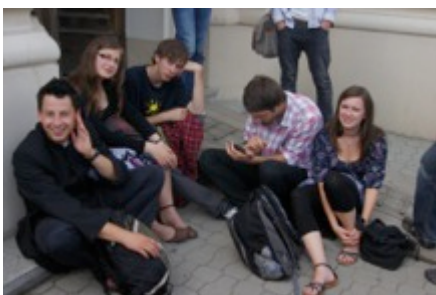
Wizyta w Miejscu Piastowym podzielona jest na dwie części. Księża Bosko zabierają bowiem do siebie siostry. Ich dom znajduje się naprzeciwko wielkiego dzieła Michalitów. Tworzy je sanktuarium i zespół szkół, który prowadzą. Przechodzimy przez duży ogród do miejsca osobistego spotkania ze świętym. Towarzyszy nam śpiew litanii, śpiewanej przez siostry. Każda z nich trzyma w swoim ręku białą różę.

Dochodzimy do miejsca celebracji i modlitwy. To niewielka sala. Ks. Dariusz Bartocha mówi konferencję na temat duchowości salezjańskiej. Podkreśla jeden z jej elementów – kontemplacje w codzienności. Później siostry zostają na długą osobistą modlitwę. Ten czas kończy się Eucharystią, sprawowaną również pod przewodnictwem inspektora. Wielokrotnie słyszymy tutaj słowa wdzięczności i radości z tego spotkania: „Dziękujemy wam, że przywieźliście nam Księża Bosko”, z uśmiechem mówi matka generalna.

Za: www.salezjanie.pl

Młodzież z saletynami na oazach

Jak co roku saletyni przygotowali dla młodzieży ciekawe i wartościowe propozycje spędzenia wakacji. Jedną z nich jest udział w rekolekcjach oazowych.

Rekolekcje I stopnia Oazy Nowego Życia w ośrodku rekolekcyjnym w Dobrzycy (diec. kaliska) prowadzą ks. Marcin Sitek MS i ks. Szymon Data MS. Natomiast II stopień ONŻ w domu rekolekcyjnym w Konarzewie (archidiec. poznańska) prowadzi ks. Bartosz Seruga MS i ks. Damian Kramarz MS. Oba turnusy rozpoczęły się 8 lipca i potrwać do 24 lipca. Kolejny podczas wakacji I stopień ONŻ odbędzie się w Pstrągowej (diec. rzeszowska) od 17 lipca do 2 sierpnia. Moderatorami tego turnusu będą ks. Jacek Sokołowski MS i ks. Franciszek Sikora MS.

Natomiast rekolekcje III stopnia Oazy Nowego Życia w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Misjonarzy Saletynów w Krakowie poprowadzą ks. Grzegorz Szczygieł MS i ks. Grzegorz Zembroń MS. Turnus odbędzie się w dniach 3–19 sierpnia.

Za: www.saletyni.pl

Pallotyński ISKK o religijności Polaków w 2012 r.

Dominicantes bez zmian, wzrost communicantes – tak przedstawiają się najnowsze statystyki uczestnictwa wiernych we mszach św. Do kościoła w niedzielę chodzi 40,0%, dokładnie tyle samo co przed rokiem, do Komunii św. przystępuje 16,2%.

W porównaniu do roku 2011, w ubiegłym roku statystyki praktyk religijnych wiernych utrzymały się na tym samym poziomie. Nie zmienił się wskaźnik uczestnictwa we mszach św., który wynosi 40%. Nieznacznie wzrosła liczba osób przystępujących do Komunii Świętej – z 16,1% do 16,2% w 2012 r.

– Tendencję spadkową wskaźnika dominantes oraz wzrostu wskaźnika communicantes w ostatnich kilkunastu latach obserwowało się dotąd we wszystkich diecezjach niezależnie od poziomu wskaźnika dominantes i communicantes oraz niezależnie od charakteru diecezji, ilości parafii miejskich lub wiejskich – zauważa ks. prof. Witold Zdaniewicz, dyrektor pallotyńskiego Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego. Przestrzegając, by spadkudominantes nie interpretować wyłącznie jako oznakę spadku religijności w ogóle. – Z pewnością natomiast dane te stanowią wyzwanie dla duszpasterstwa – podkreśla.

Polacy w dalszym ciągu uczestnictwo we mszy św. motywują najczęściej czynnikami wewnętrznymi, jak przeżycie religijne i nakaz sumienia. – Motywy te nie zmieniają się i zdecydowanie dominują na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat – podkreśla ks. prof. Edward Jarmoch. W 2012 r. nieco więcej niż co drugi respondent może być zaliczony do praktykujących w miarę systematycznie (w każdą lub prawie każdą niedzielę), natomiast mniej niż trzy czwarte ankietowanych (71,3%) to tzw. katolicy niedzielni (praktykujący przynajmniej raz w miesiącu). Około co piąty Polak – według tego badania – może być zakwalifikowany jako „katolik świąteczny” (praktykujący w wielkie święta lub tylko przy określonych okazjach) i około co dwudziesty w ogóle nie praktykuje.

– Wydaje się, że stan religijności społeczeństwa polskiego w przyszłości będzie w dużej mierze zależeć od adekwatnej do zmian działalności duszpasterskiej Kościoła – zaznacza ks. prof. Janusz Mariański z KUL. Socjologia religii ukazuje m.in. rzeczywistość „znaków czasu”, a więc to, na co powinni zwrócić uwagę duszpasterze. Jednym z przykładów jest podejście wiernych do modlitwy osobistej – w 2012 r. co piąty badany zrezygnował z indywidualnych modlitw i tylko co drugi modlił się jeszcze w miarę regularnie. W latach 1991-2012 zmniejszył się wskaźnik codziennej modlitwy o 8,8%. Warto jednak zauważyć, że w tym samym okresie zwiększył się o 9,6% wskaźnik

tych, którzy modlili się w różnych, szczególnych sytuacjach życiowych.

Badania dominantes i communicantes prowadzone są przez Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego SAC od roku 1980. W pierwszym roku badania 51,0% Polaków zobowiązanych uczestniczyło w niedzielnej mszy św., a 7,8% przyjmowało Komunię św. W ostatnim badaniu z 2012 r. wskaźnik dominantes wyniósł 40,0%, a communicantes 16,2%. Oznacza to spadek wskaźnika dominantes o 11 punktów procentowych oraz wzrost communicantes niemal o 9 punktów procentowych. Wzrasta zatem pogłębiona religijność Polaków, przyjmowanie komunii św., wiąże się również z przystępowaniem do sakramentu spowiedzi. Dokonując analizy akceptacji prawd wiary i wymogów moralnych na przestrzeni ostatnich 20 lat, okazuje się, że wzrasta wiara w osobowego Boga. Odsetek osób uznających Jezusa Chrystusa za Boga-Człowieka wzrósł o 3,5%. Potrzeba jednak pogłębionej wiedzy religijnej – wśród badanych zmniejszyło się poprawne rozumienie chrztu i osób wierzących w życie po śmierci. Za: www.episkopat.pl

U werbistów w Pieniężnie Spotkanie misjonarzy na urlopie

W czwartek, 11 lipca, w Misyjnym Seminarium Duchownym w Pieniężnie, rozpoczęło się coroczne spotkanie misjonarzy i misjonek z tzw. „Rodziny Arnoldowej” (zgrupowania misyjne założone przez św. Arnolda Janssena) przebywających na urlopie w Polsce. Uczestniczy w nim ponad 60 werbistów z 32 krajów oraz kilkanaście misjonek Służebnic Ducha Świętego.

W spotkaniu uczestniczyli m.in. Ks. Józef Kloch, Rzecznik Prasowy Konferencji Episkopatu Polski oraz o. Eryk Koppa SVD, prowincjał Polskiej Prowincji Zgromadzenia Słowa Bożego (Księża Werbiści).

Spotkanie zostało zorganizowane przez werbistowski Sekretariat ds. Misji i zakończyło się 14 lipca. jw

Artyści z całej Polski u dominikanów w Jamnej

W dniach 5-9 lipca Jamna gościła artystów z całej Polski. Strefa Chwały to coroczne spotkania muzyków chrześcijańskich. Na tegoroczne spotkania artyści zostali

zaprošeni do Jamnej. Jak zawsze na festiwalu nie zabrało Eucharystii, muzyki, uwielbienia, dyskusji, warsztatów, koncertów, a przede wszystkich spotkań i okazji do wymiany doświadczeń muzycznych i duchowych.

Podczas rekolekcji uczestnicy mogli usłyszeć konferencje ks. Jacka Hermy z Carlsberga / Niemcy –ucznia ks. Franciszka Blachnickiego, o. Andrzeja Bujnowskiego OP – wieloletniego opiekuna środowiska muzyków chrześcijan oraz redaktora już niestety nieistniejącego czasopisma Ruah, o. Stefana Norkowskiego OP – lekarza medycyny i bioetyka.

Była okazja do spotkania autorskiego i dyskusji z Grzegorzem Kasjaniukiem – dziennikarzem muzycznym i znawcą heavy metalu. Grzegorz Kasjaniuk wygłosił konferencję na temat: Współczesny satanizm rockmanów w Polsce i czy jest on faktycznym zagrożeniem.

W niedzielę wieczorem Ireneusz Krosny odegrał pantomimę, po której miało miejsce spotkanie autorskie. W poniedziałek miała też miejsce konferencja o. Stefana Norkowskiego poświęcona zagrożeniu islamizacji Europy.

Wyjątkowa okazała się też niedziela, która była otwarta dla gości. Było to wspólne świętowanie, wypełnione rodzinnymi zabawami, koncertami zespołów, wspólnymi tańcami.

Również w niedzielę została otwarta wystawa plastyczna młodych twórców Chrześcijan z całej Polski – tegoroczna wystawa ma intrygujący tytuł: WIARY GODNY? Wśród zespołów obecnych na Strefie Chwały gościli: Anielsi, Play& Pray, Piąty Wyraz, s. Anna Bałchan, Monika Dziurlikowska oraz New Life'm oraz muzycy Orkiestry ICON z Krakowa.
Za: www.dominikanie.pl

Góreckie Dni Młodości u Misjonarzy Świętej Rodziny

W Sanktuarium Maryjnym w Górze Klasztornej odbyły się kolejne Góreckie Dni Młodości. GDM to forma rekolekcji dla młodych, w których kładziony jest nacisk na formację, doświadczenie Boga i wspólnotę. W tym roku rozważano treści związane z powołaniem, a temat główny rekolekcji to: „Wezwani przez Miłość”.

Uczestnicy (140 osób) wraz z animatorami rozważali treści związane z powołaniem, a także sami na modlitwie adoracji i uwielbienia zadawali Bogu pytanie: „Panie, czego chcesz ode mnie? Jaki jest Twój plan na moje życie?..” Wśród zaproszonych gości był m.in p. Jacek Pulikowski, który wygłosił konferencje dla uczestników.

GDM zakończył się tradycyjnie Mszą św., której przewodniczył i słowo Boże wygłosił Ks. Wiceprowincjał Robert Cizewski MSF. Msza św. rozpoczęła jednocześnie 31 już Festiwal Piosenki Religijnej „Maria Carmen”, a gwiazdą wieczoru był zespół Propaganda Dei (zobacz kilka zdjęć).

W niedzielę rano, po wspólnej Eucharystii, uczestnicy niechętnie rozjechali się do swoich domów, aby tam zarażać innych miłością do Boga, który wzywa każdego człowieka. Za: www.msf.opoka.org.pl

Refleksja Tygodnia

„Najważniejszym priorytetem jest uobecnianie Boga w świecie”

Wywiad z Jego Eminencją Księdzem Kardynałem Tarcisio Bertone SDB, Sekretarzem Stanu Jego Świątobliwości Ojca Świętego Franciszka dla TV Trwam i Radia Maryja przeprowadzony przez O. Zdzisława Klafkę CSsR

Eminencjo, na wstępie pragniemy przekazać najserdeczniejsze pozdrowienia z Polski, tak bardzo kochanej także przez Ks. Kardynała; chcemy również wyrazić naszą serdeczną wdzięczność za gotowość udzielenia wywiadu Telewizji Trwam i Radiu Maryja. Podczas swojego długiego posługiwania u boku wielkich papieży Eminencja doświadczyła bardzo wielu wymagających wyzwań w szerzeniu tych wartości, które mają żywotne znaczenie dla każdego człowieka. Wspominając z wdzięcznością posługę u boku Benedykta XVI, Papieża Emeryta, czy mogłyby nam Eminencja powiedzieć: jakie szczególne dziedzictwo pozostawił Papież Benedykt XVI Kościołowi i całej ludzkości?

K. Bardzo się cieszę, że mogę przemawiać w Waszej telewizji i w Waszym radiu, które – jak dobrze wiecie – bardzo cenię już od bardzo dawna, i podkreślić, właśnie dla

Was, którzy jesteście tak zjednoczeni z Papieżem, z Następcą Św. Piotra, że dziedzictwo, które nam pozostawił Ojciec Święty Benedykt XVI, w ciągu swoich ośmiu lat olśniewającego pontyfikatu, jest niezwykle bogate w wielu aspektach: pod względem teologicznym, antropologicznym, duchowym, a także jurydycznym, dotyczącym zarządzania, bo Papież Benedykt XVI był Papieżem, który rządził.

Jednak szczególnie godnym podkreślenia wydaje mi się to, że Benedykt XVI w pełni zrealizował posłanie, które Jezus przekazał Piotrowi, by umacniać braci w wierze. Nauczał Kościół wiary oświeconej, wiary będącej w dialogu z rozumem, wiary przeżywanej z radością, we wspólnocie i mocnej w nadziei, nacechowanej głęboką duchowością. Dał ludzkości świadectwo o pełni Osoby Bosko-ludzkiej, Jezusa Chrystusa Zbawiciela, w którym znajduje wyraz prawdziwe, wielkie i najwyższe dobro każdej ludzkiej osoby. Dziedzictwo, jakie

nam pozostawił, zawarte jest w wielu książkach, wspominałbym zwłaszcza o trylogii „Jezusa z Nazaretu”, której lekturę nadal polecam. Jednak elementem najważniejszym, najbardziej wymownym, który nadal pisze swoim życiem, tym swoistym kenosis, jak mówią po grecku, czyli w tym ogołoceniu się z wszelkich przywilejów, w całkowitym poświęceniu samego siebie modlitwie wstawienniczej za Kościół powszechny i całą ludzkość. I to wszystko nam mówi, że świętość jest najwyższym i ostatecznym wyrazem bycia naprawdę chrześcijaninem.

Pod przewodnictwem papieża Franciszka kontynuujemy przeżywanie Roku Wiary. Dlaczego, według Eminencji, tak ważne jest zaproszenie, jakie skierował do nas Benedykt XVI w motu proprio Porta fidei, abyśmy „przypomnieli sobie historię naszej wiary”, w czasie świętowania tego Roku?

K. Chciałbym przypomnieć tylko jedno wyrażenie, które wydaje mi się słowem kluczowym w nauczaniu Benedykta XVI. Mówił tak: „Dzisiaj, gdy na rozległych obszarach Ziemi wierze grozi, że zgaśnie jak płomień, który nie jest już podsycony, najważniejszym priorytetem jest uobecnianie Boga w świecie i otwieranie ludziom dostępu do Boga. Nie do jakiegokolwiek boga, ale tego Boga, który mówił na Synaju; do tego Boga, którego oblicze rozpoznajemy w miłości, która daje się do końca (por. J 13,1) – w Jezusie Chrystusie Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym.

Prawdziwym problemem w obecnej chwili dziejowej jest to, że Bóg znika z horyzontu ludzi oraz że wraz z gaśnięciem pochodzącego od Boga światła ludzkość traci orientację, a niszczące skutki tego procesu coraz bardziej stają się widoczne”. Ludzkość traci sens życia, sens wspólnoty. Ogłoszenie Roku Wiary ma w tym względzie uwrażliwić świadomość całego Kościoła i pobudzić ludzi wierzących do wzajemnej współpracy, aby dar wiary skutecznie zaowocował pośród całej ludzkości. Ojciec Święty Franciszek wziął w swoje ręce cugle tego uniwersalnego ruchu świadectwa, zarówno poprzez ofiarowanie osobistego nadzwyczajnego przykładu, jak również przez skierowanie do wszystkich naglącego zaproszenia, aby przypominali o Bogu wciąż obecnym, aby mieli wzrok skupiony na Jezusie, aby rozpoznawali Jezusa w każdym człowieku, a szczególnie w braciach potrzebujących.

Papież Benedykt był wielkim promotorem dialogu ze światem współczesnym, głosząc, że „Pokój buduje się wciąż na nowo przez ochronę człowieka i jego praw podstawowych”. Czy zdaniem Eminencji jest możliwe, aby ludzkość kiedyś zaakceptowała tę prawdę jako obiektywną i podzielaną przez wszystkich, że to właśnie zapominanie o Bogu, a nie Jego uwielbienie, rodzi przemoc?

Jest to możliwe. W miarę jak każdy z nas wierzących staje się zwiastunem, świadkiem tej obiektywnej prawdy w swoim środowisku życia. Na tej podstawie buduje się fundamenty pokoju. Każde pokolenie, w swojej epoce, ponosi za to odpowiedzialność. Pokój nie jest rzeczywistością, którą posiada się raz na zawsze. Pokój jest rzeczywistością, która trzeba zdobywać, powiedziałbym, chwila po chwili, wykorzystując każdą nadarzącą się okazję. Działanie na rzecz człowieka i jego podstawowych praw jest nieustannym zdobywaniem. Człowiek wierzący, chrześcijanin, ma świadomość, że integralną częścią jego powinności społecznych jest to, aby przyznawać Bogu należne Mu miejsce, i to – rzekłbym – w pierwszym rzędzie w społeczeństwie, bo Bóg kocha każde swoje stworzenie.

Eminencja, szczególnie jako Sekretarz Stanu Jego Świątobliwości, jest zdecydowanym promotorem nauki

społecznej Kościoła w wymiarze światowym. Dlaczego negowanie prawa do publicznego wyznawania własnej wiary „powoduje negatywne konsekwencje dla prawdziwego rozwoju”?

Ponieważ publiczne wyznawanie własnej wiary jest aktem wolności i darem dla społeczeństwa. Takie wyznawanie przeżywane w sposób pokojowy sprzyja spotkaniu pomiędzy ludźmi i ich współpracy dla rozwoju ludzkości. Religie są darem dla ludzkości. Religie w kontakcie i dialogu pomiędzy sobą budują społeczeństwo pokojowe, społeczeństwo, które się miłuje i które pomaga sobie nawzajem. Jest to wyjaśnione bardzo dobrze w encyklice papieża Benedykta XVI Caritas in Veritate. Bez wyrażania własnej wiary – mówi papież – życie publiczne traci motywację, a polityka nabiera apodyktycznego i agresywnego oblicza. Te słowa papieża są bardzo mocne. Powinny dać nam dużo do myślenia.

Powszechnie wiadomo, że Eminencja bardzo kocha Matkę Bożą, szczególnie pod Jej wezwaniem Wspomożycielki Wiernych. Jaką szczególną rolę, zdaniem Księdza Kardynała, pełni Maryja we współczesnej duchowości?

Trzeba powiedzieć, że także w duchowości wszystkich wieków rola Maryi była fundamentalna, ponieważ Maryja może być określona chrześcijańską w całym znaczeniu tego słowa. Towarzyszyła Ona rozwojowi chrześcijaństwa w każdym momencie. Jak sama mówi: „z pokolenia na pokolenie”. Znany włoski mariolog o. Stefano de Fiore napisał, że trzeba zobaczyć Maryję jako ważny znaczący w kulturowej dynamice różnych epok. Wystarczy spojrzeć choćby na powstawanie sanktuariów, form pobożności, a także rozwój mariologii. Maryja jawi się w każdej epoce jako postać nieodzowna, która stopniowo zdobywa czas, przestrzeń, osoby i instytucje. We własnych odmianach każdego symbolicznego uniwersum staje się też osobą reprezentatywną, fragmentem, pewną syntezą, w której odzwierciedla się całokształt wiary, Kościoła, społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę słowo, całokształt każdej kultury, wystarczy zobaczyć także, jak sztuka ukazywała i jak przedstawia nam Matkę Bożą. W naszej dzisiejszej kulturze, naznaczonej słabością myśli, Maryja staje się nauczycielką wartości – w tym naszym czasie, który możemy nazwać

nocą wartości, gdzie wartości nie są już uznawane.

Eminencja w słowach skierowanych w Bazylicę świętego Piotra do Rodziny Radia Maryja, która w Roku Wiary przybyła do Rzymu powiedział, że „w dzisiejszym świecie radio i telewizja stały się środkami nie tylko informacji, ale coraz bardziej komunikacji i formacji” oraz „jako takie są poważnymi narzędziami nowej ewangelizacji”. Czy według wiedzy Księdza Kardynała, katolicy na całym świecie są wystarczająco obecni w przestrzeni mediów cyfrowych?

Miałbym co do tego trochę wątpliwości, ale z pewnością komunikacja stanowi wyzwanie na skalę globalną. Mamy obecnie sieć umożliwiającą natychmiastowe komunikowanie się na całym świecie.

Wystarczy pomyśleć choćby o chwili rezygnacji z funkcji Benedykta XVI bądź o momencie wyboru nowego Ojca Świętego Franciszka. Jednak rola mediów powinna polegać na przekazywaniu prawdziwego orędzia ewangelicznego, a nie przefiltrowanego przez soczewki polityki, socjologii, czyichś stronniczych interesów lub antyklerykalnej ideologii. Środki społecznego komunikowania powinny być wykorzystywane do tego, aby zaprezentować i ugruntować we współczesnym społeczeństwie wartości humanizmu i chrześcijańskiej duchowości. To jest jedną z wybitnych form miłości, miłości intelektualnej i społecznej. Wiem, że Wasza rozgłośnia pragnie być skutecznym narzędziem tej odnowionej ewangelizacji naszych czasów poprzez środki komunikacji, aby przekazywać prawdziwe i odważne orędzie.

Na zakończenie, dziękując Waszej Eminencji za tak serdeczne przyjęcie i czas nam poświęcony w ramach tego wywiadu, chcielibyśmy uprzejmie prosić o błogosławieństwo dla Narodu Polskiego, dla Rodziny Radia Maryja i dla Telewizji Trwam, aby otrzymała miejsce na multipleksie cyfrowym i w ten sposób skutecznie służyła na rzecz nowej ewangelizacji w naszej Ojczyźnie?

Bardzo chętnie udzielam Bożego błogosławieństwa na te wszystkie intencje, które ojciec wyraził, z przekonaniem, że zostaniemy wysłuchani przez Pana Boga i Maryję.

K. Pana z wami

... i z Duchem Twoim

Niech was błogosławi Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.

...Amen!

... Z najlepszymi życzeniami owocnego Roku (Wiary), wszelkiej Bożej radości i pełnego zadowolenia w komunii braterskiej!

Wszystkich serdecznie pozdrawiam!

Za: o. Zdzisław Klafka CSsR

Papież pozdrawia pielgrzymkę Radia Maryja i mówi o rzezi na Wołyniu

Niedzielne spotkanie na Anioł Pański z Papieżem odbyło się wyjątkowo w Castel Gandolfo. Franciszek pojechał tam rano samochodem, by jeszcze tego samego dnia po południu wrócić do Watykanu. Na to spotkanie wyległo praktycznie całe miasteczko, a do mieszkańców dołączyły tysiące turystów i pielgrzymów, wypełniając plac przed papieską letnią rezydencją i przyległe uliczki. Oczekiwany gość pojawił się nie na balkonie pałacu, ale w jego bramie, gdzie był bliżej wiernych.

W rozważaniu Ojciec Święty nawiązał do Ewangelii dzisiejszej niedzieli, w której Jezus opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie. Zaznaczył, że tak naprawdę w przypowieści tej chodzi nie tyle o rozsądzanie kto jest lepszy, a kto gorszy w kontekście ówczesnych uprzedzeń etniczno-religijnych, co o wskazanie na gotowość serca do wypełniania woli Bożej. Jest to bowiem ważniejsze od składanych Bogu ofiar.

„Bóg zawsze chce tego: miłosierdzia, a nie potępiania każdego po drodze – mówił Franciszek. – Nie! Chce miłosiernego serca, bo On sam jest miłosierny. Rozumie naszą nędzę, trudności i grzechy. Daje nam wszystkim miłosierne serce i to jest właśnie to, co czyni ów Samarytanin: naśladuje miłosierdzie Boga wobec tego, kto go potrzebuje”.

Jak przypomniał Papież, człowiekiem, który żył w pełni Ewangelią o miłosiernym Samarytaninie jest wspomniany dzisiaj w liturgii św. Kamil de Lellis, założyciel Zakonu Posługujących Chorym, patron chorych i pracowników służby zdrowia. Właśnie dziś rozpoczyna się jubileusz czterechsetlecia jego śmierci, który zakończy się w przyszłym roku. Pozdrawiając duchowych synów i córki św. Kamila, Franciszek zachęcił ich, by byli jak miłosierny Samarytanin! Tego samego ducha zczył lekarzom, pielęgniarkom oraz pracownikom szpitali i domów opieki. Franciszek polecił ponadto modlitwom wiernych zbliżające się Światowe Dni Młodzieży w Rio de Janeiro, nazywając je „wielkim pielgrzymowaniem młodych”. „Niech Matka Boża z Aparecidy, patronka

Brazylii, prowadzi kroki uczestników i otwiera ich serca na przyjęcie misji, którą da im Chrystus” – powiedział Ojciec Święty, a widząc entuzjazm słuchaczy dodał: „Widać, że jest tu wielu młodych wiekiem, ale sercem wszyscy jesteście młodzi”.

W papieskich pozdrowieniach na Anioł Pański znalazł się szczególnie polski akcent:

„Drodzy bracia i siostry, łączę się w modlitwie z biskupami i wiernymi Kościoła na Ukrainie, zgromadzonymi w katedrze w Łucku na Mszy Świętej żałobnej z okazji 70. rocznicy masakry na Wołyniu – powiedział Papież. – Akty te wywołane nacjonalistyczną ideologią, w tragicznym kontekście drugiej wojny światowej, spowodowały dziesiątki tysięcy ofiar śmiertelnych i zadały ranę braterstwu dwóch narodów, polskiego i ukraińskiego. Powierzam Bożemu miłosierdziu dusze tych ofiar, a dla obydwu narodów proszę o łaskę głębokiego pojednania i pokojowej przyszłości w nadziei i szczerej współpracy na rzecz wspólnego budowania Królestwa Bożego”.

„Myślę także o duszpasterzach i wiernych uczestniczących w pielgrzymce Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę – dodał Franciszek. – Powierzam was życzliwej opiece Matki Bożej i z serca wam błogosławie”.

Za: **Radio watykańskie**

Kapituła generalna Misjonarzy Krwi Chrystusa wybrała nowego przełożonego

W dniach 8 – 19 lipca 2013 odbywa się Zebranie Generalne Misjonarzy Krwi Chrystusa w Rzymie.

Modlitwa na Zebranie Generalne: Boże miłości, Tobie chwala i cześć! W Twoje dłonie powierzamy potrzeby oraz przyszłość naszej Wspólnoty. Pomóż nam rozoznać, jak żyć w pełni naszym charyzmatem i duchowością. Napelnij nas nadzieją i radością na naszej drodze do nieba i nowej ziemi. Pozwól nam żyć wiernie we wzajemnej więzi miłości. Boże zbawczej miłości, podczas gdy przygotowujemy się do Zebrania Generalnego, daj nam mądrość zrozumienia takiego modelu autorytetu, w którym poczujemy się odpowiedzialni jedni za drugich. Otwórz nasz umysł i nasze serce, abyśmy się stali wrażliwi i otwarci na pomoc naszym bliźnim. Odnów w każdym z nas radość powołania, pełnię naszej odpowiedzi i głęboką nadzieję zmieniania świata, mocą tej Krwi, którą Jezus ciągle przelewa, za naszym pośrednictwem, aby uleczyć rany Kościoła i świata. Niech Maryja, Matka Nowego Przymierza, św. Kasper, św. Franciszek Ksawery, sługa Boży Jan

Merlini prowadzą nas do takiej wizji naszego życia i posługiwania, poprzez które tu i teraz możemy stać się nowym stworzeniem, jako Misjonarze Przenajdroższej Krwi. Amen.

Podczas sesji w poniedziałek 15 lipca dokonano wyboru nowego moderatora generalnego Zgromadzenia, którym został Fr. William Nordenbrock z amerykańskiej prowincji Cincinnati, dotychczasowy zastępca moderatora generalnego.

Polak wikariuszem Kustodii Ziemi Świętej

Pochodzący z prowincji Wniebowzięcia NMP o. dr Dobromir Jaształ OFM został wybrany wikariuszem Kustodii Ziemi Świętej.

O. Dobromir urodził się w Bodzentynie 15 sierpnia 1966. Po wstąpieniu do Prowincji Wniebowzięcia NMP w Katowicach odbył nowicjat w Osiecznej i juniorat w Opolu. Przygotowując się do kapłaństwa, studiował filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach a następnie teologię w Międzynarodowym Seminarium Franciszkańskim w Jerozolimie (Studium Theologicum Jerosolimitanum). Śluby wieczyste złożył 8 października 1989, święcenia kapłańskie przyjął 14 maja 1992 z rąk ks. bpa Gerarda Bernackiego w Katowicach.

Od 1992 na stałe pracuje w Kustodii Ziemi Świętej. W 1997 o. Dobromir doktoryzował się z prawa kanonicznego na rzymskim Antonianum. Następnie był wychowawcą kleryków w Jerozolimie, przełożonym Klasztoru Ubiczowania na Via Dolorosa, członkiem dyskreterium Kustodii, głównym ekonomem oraz gwardianem w domu zakonnym przy Sanktuarium św. Jana Chrzciciela w Ain Karem. Jest pierwszym Polakiem, który został wybrany na tak wysoki urząd w Kustodii Ziemi Świętej. Życzymy naszemu współbratu obfitych darów Ducha Świętego i opieki Matki Najświętszej na kolejne lata służby w Ojczyźnie Jezusa!

Za: www.franciszkanie.panewniki.pl

130 lat obecności salezjanów w Brazylii

W dniu 14 lipca 1883 roku do Rio de Janeiro przybyli pierwsi salezjanie misjonarze. Dzisiaj, po 130 latach, Rodzina Salezjańska stanowi rozległy ruch osób oddających się wychowaniu i ewangelizacji młodzieży w kraju.

Zaangażowanie salezjanów w Brazylii zostało zapoczątkowane w Niterói, blisko Rio de Janeiro, poprzez "Colégio Santa Rosa", które w najbliższych dniach przyjmie członków Salezjańskiego Ruchu Młodzieżowego, którzy będą uczestniczyć w Światowych Dniach Młodzieży 2013.

Instytut ten w chwili otwarcia liczył zaledwie 10 uczniów. Wkrótce jednak działalność salezjańska urosła w siłę i znaczenie: kolegium rozrasta się, zostaje otwarte oratorium i rozpoczęły się, jak wówczas były one nazywane – "kursy rzemiosła i zawodu", a przy tym nie zaniedbuje się także ogólnej edukacji, kulturalnej i religijnej. Istniała już w tych czasach formacja, która jeszcze dzisiaj jest określana jako "formacja integralna" ucznia.

Zainteresowanie edukacją dzieci z warstw ludowych, zwłaszcza dzieci byłych niewolników i imigrantów, było znaczącym elementem w otwarciu drugiego dzieła salezjanów w Brazylii w 1885 roku: liceum "Coração de Jesus" w Sao Paulo. Niewiele lat potem, w 1892 roku, przybywają do Guaratinguetá, w stanie Sao Paulo, córki Maryi Wspomożycielki (CMW), które z kolei rozszerzyły na dziewczęta charyzmat wychowawczy Ks. Bosko i Matki Mazzarelo. W czerwcu 1894 r., z wysłaniem misjonarza do ludów tubylczych w Cuiabá, w Mato Grosso, została zainicjowana inna forma propozycji salezjańskiej: apostołat misyjny.

Pedagogia i charyzmat Ks. Bosko, zasadzające się na trzech punktach kardynalnych – rozumie, religii i dobroci – z czasem zostały rozpowszechnione w całym kraju. Zostały założone szkoły – od przedszkola do szkoły średniej, a później ośrodków kształcenia zawodowego – i powstały oratoria, dzieła opieki i placówki społeczne; rozprzestrzeniła się rozbudowana działalność misyjna wśród tubylców, a dziesiątki parafii powierzono salezjanom.

Obecnie salezjanie mają 6 Inspektorii, które tworzą Konferencję Salezjańskich

Inspektorii Brazylii (CISBRASIL); z kolei CMW mają 9 Inspektorii, które tworzą Konferencję Inspektorii Córki Maryi Wspomożycielki Brazylii (CIB). Te dwa organy o zasięgu ogólnokrajowym od 2012 pracują razem na różnych frontach poprzez "Rede Salesiana Brasil" (RSB).

Według ks. Nilsona Farii, przewodniczącego CISBRASIL i RSB, ksiądz Bosko, który był w stanie zmobilizować różne sektory społeczeństwa w swoich czasach na rzecz wsparcia ewangelizacji i edukacji młodzieży, pozostanie paradygmatem i aktualnym wzorcem dla całej Rodziny Salezjańskiej dzisiaj. "Poprzez sieci jesteśmy wezwani, jako Kościół, do zaangażowania na rzecz formacji szerokiego ruchu osób, który oddaje się ewangelizacji i wychowaniu, mając na względzie zbawienie młodzieży".

Dodajmy, że 16 sierpnia rozpoczną się obchody stulecia obecności Salezjanów Księdza Bosko w brazylijskiej Amazonii.

Za: www.infoans.org

Islamscy bojownicy zamieniają Nigerię w pole mordów chrześcijan

W ostatnim roku więcej chrześcijan zostało zabitych w Nigerii niż w jakimkolwiek innym kraju. Zamachy bombowe sprawiły, że Nigeria stała się krajem o najwyższym wskaźniku mordów na chrześcijanach.

W 2012 roku ponad 900 chrześcijan zostało zamordowanych w samej Nigerii. Wszyscy są ofiarami islamskich bojowników Boko Haram.

„Ci bojówkarze są tak radykalni, że nie oszczędzają nawet muzułmanów. Jeżeli muzułmanie są przychylni jakiegokolwiek sprawie, choćby nawet chrześcijanom lub innym mniejszościom, to są uważani za niewiernych”, powiedział Mark Lipdo, koordynator programu dla Fundacji Stefanos.

W 2013 radykalni muzułmanie zabili ponad 120 Nigeryjczyków. Większość z nich stanowili chrześcijanie. Gregory Lar, prawnik z zakresu międzynarodowych praw człowieka powiedział, „dzieje się tak dlatego, ponieważ dzisiaj ma miejsce nowe odrodzenie, nowa islamska świadomość propagowania ich religii”. Ta nowa fala przemocy spowodowała, że różne grupy w południowej Nigerii chwyciły za broń. Są one zdeterminowane, i chcą bronić chrześcijan. Pełnomocnik Emmanuel Ogebe ostrzega, że kraj może znaleźć się na skraju konfliktu granicznego. „Nie ma na świecie takiego bogatego i gotowego na wojnę religijną kraju jak Nigeria, który posiada ogromną populację zarówno Chrześcijan jak i muzułmanów. Wszystkie składniki otwartego konfliktu są właśnie tutaj”, mówi pełnomocnik.

Podczas ostatniej konferencji w Waszyngtonie, zwanej jako Jubilee Campaign, pan Ogebe poruszył problem w Nigerii. Niektórzy uczestnicy skrytykowali

Departament Stanu USA za jego niechęć wobec przypisania przemocy w Nigerii islamskim ekstremistom. „Oni obierają niebezpieczną drogę, która zarówno nie jest pozytywna jak i jest w sprzeczności z amerykańskimi interesami. To nierozsądne. Głównym celem tego ekstremizmu nie jest tylko zetrzeć chrześcijan z powierzchni ziemi. Ten ekstremizm ostatecznie uderzy w Amerykę”, powiedział Ogebe.

Przez lata bojówki islamskie koncentrowały swoje ataki na chrześcijanach tylko w odrębnie dwunastu północnych stanów Nigerii, gdzie panuje prawo szariat. Teraz uderzają na centralne i południowe stany, gdzie chrześcijanie stanowią większość. Reporter dla World Magazine Mindy Belz powiedział, że wzór tego, co się dzieje w Nigerii jest bardzo dobrze znany. „Podobnie działo się w Sudanie, Mali, w niektórych częściach na Bliskim Wschodzie i w północnej Afryce. To co się dzieje jest żniwem, które zasiewa terroryzm biorący sobie zachód za cel”.

Więc jakie jest rozwiązanie aby zaprzestać ataków na chrześcijan i innych? Prezydent Nigerii Goodluck Jonathan zaproponował możliwą amnestię dla terrorystów z ugrupowania Boko Haram, ale Mark Lipdo twierdzi, że to byłby błąd. „Dochodzi do tego, że rząd musi ulec presji terroru, a potem zobaczymy jak zacznie nagradzać sprawcę, aby nadal prowadził swoją masakra. To błąd”, powiedział pan Lipdo.

„Problem przerósł samą Nigerię”, powiedział pan Lar. „Ma on swoje korzenie w Mali i Libii. Nawet jeśli sytuacja w kraju jest pod dobrą kontrolą, a jego granice nie są zabezpieczone to i tak nie rozwiązuje to problemu”.

Wygląda na to, że przyszłość dla chrześcijan w Nigerii ma czarne barwy, ale pan Mark Lipdo sugeruje, że chrześcijanie zjednoczeni na modlitwie mogą obecną sytuację zmienić.

„Co obserwujemy, to jest brak jedności w Kościele, przez co ci co nie mają głosu nie są reprezentowani”, powiedział pan Lipdo. „Jeśli spojrzymy na osobę Jezusa Chrystusa, unikając różnic. Jeśli zjednoczymy się, to będziemy w stanie udzielić głosu tym, którzy go nie mają. Do tego jesteśmy wezwani”. Za: www.kombonianie.pl

Rzesze internautów u grobu Św. Franciszka

Ogromną popularnością cieszy się możliwość zobaczenia za pomocą kamery internetowej grobu św. Franciszka z Asyżu. Tylko w ciągu trzech miesięcy z takiej możliwości skorzystało 18 milionów internautów ze 123 krajów świata. „Za pomocą internetu można też przekazywać intencje modlitewne” – mówi pomysłodawca inicjatywy, o. Enzo Fortunato OFM Conv.

„Myślę, że o tej «nowej popularności» Patrona Italii w dużej mierze zdecydował wybór Papieża Franciszka, który na nowo wprowadza w życie jego przesłanie. Papież z każdym dniem poprzez swoje słowa i decyzje ukonkretnia nauczanie św. Franciszka – podkreśla o. Fortunato. – Modlitwy do Biedaczyny z Asyżu zanoszone są o to, by pomógł nam nieść krzyż codzienności.

Wiele osób dziękuje też za doznane w życiu łaski i powierza mu w opiekę najmłodszych. Często to właśnie rodzice zawierają św. Franciszkowi swoje prośby. Wszystkie modlitwy, które przesyłane są drogą internetową raz w tygodniu, drukuje się i następnie składa na grobie Biedaczyny z Asyżu. Cała wspólnota modli się w intencjach, które dzięki sieci napływają do św. Franciszka”.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

Oblacka pielgrzymka rowerowa na Syberię osiągnęła cel!

Na liczniku wyświetliła się liczba 8461 km, gdy rowerzyści po 10 tygodniach jazdy dotarli w końcu do celu. Mieszkańcy Wierszyny wyszli im na spotkanie, choć wielu wątpiło, że jacyś podróżnicy z Polski rzeczywiście przyjadą tu na dwóch kółkach! Miniony tydzień to kumulacja wielu emocji. Ogromna radość, łzy, okrzyki szczęścia – te obecne były już w poniedziałek 1 lipca, gdy grupa NINIWA Team dotarła nad Bajkał – najstarsze i najgłębsze jezioro świata! Tu obowiązkowo zasłużonych kilka dni odpoczynku! W dodatku zbliża się ślub Sary i Piotra, więc nie było lepszej okazji na zorganizowanie wieczorów kawalerskiego i panieńskiego! Były smakołyki, zabawy, konkursy, a przede wszystkim spora dawka radości i humoru.

Zupełnie inne emocje towarzyszyły kolarzom, gdy w czwartek po odpoczynku skierowali się w stronę Irkucka i w głowach mieli już finisz w Wierszynie. W trakcie szybkiego zjazdu górskiego jedna z uczestniczek przewróciła się i w konsekwencji trafiła do szpitala ze wstrząsem mózgu. Wypadek był groźny, ale dzięki fachowej postawie lekarzy, a także innych zaangażowanych osób (pierwsza pomoc zaraz po wypadku),

sytuacja dziewczyny jest stabilna i opanowana. Rowerzystka na razie pobędzie jeszcze w szpitalu, a cały czas towarzyszy jej ktoś z drużyny.

Uspokojeni dobrą opieką nad swoją koleżanką śmiałkowicie ruszyli do celu swojej podróży – polskiej wioski Wierszyna na Syberii! Po drodze znaleźli jeszcze trochę czasu na zwiedzanie Irkucka, ale największą radość towarzyszyła im, gdy już znaleźli się w „Małej Polsce”. Naprzeciw wyjechała im rowerowa delegacja ze wsi, z o. Karolem Lipińskim OMI na czele. Polacy ugościli przybyszów do granic możliwości! W sobotę trwały intensywne przygotowania do niedzielnych uroczystości, a cały czas zjeżdżały się do wioski różne delegacje osób z Polski, w tym także różni dygnitarze. A niedzielne obchody? Tylu gości Wierszyna nie widziała chyba od początku swojego istnienia! Dotarli też uczestnicy autokarowej wyprawy z Kokołka. Oprócz Eucharystii, spotkań z gośćmi i zabaw folkowych były też wzruszające momenty, jak ofiarowywanie Wierszynie darów. NINIWA Team przekazała relikwie bł. ks. Jerzego Popiełuszki oraz popękany kask uszkodzonej w wypadku Hani, jako Hełm wiary.

Ekipa z NINIWY pokonywała w trakcie jazdy średnio 172 km dziennie. Na rowerze spędzili w sumie 49 dni jadąc, a w pozostałe odpoczywając. Jednak ich przygoda się nie kończy. Już we wtorek szykuje się drugie, duże wydarzenie – ślub Sary i Piotra! Organizatorzy wyprawy nie zapomną też o czytelnikach codziennych relacji w trakcie drogi powrotnej do Polski – dalsze losy wyprawy aż do 18 lipca śledzić będzie można na oficjalnej stronie www.niniwateam.pl.

Witryna Tygodnia

POSTAWY RELIGIJNO-SPOŁECZNE POLAKÓW 1991-2012

Pallotyński Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego opublikował książkę ukazującą przemiany religijności Polaków w ciągu ostatnich 20 lat (1991-2012). Stanowi ona istotne źródło, opartej na empirycznych danych, wiedzy o transformacji religijności w naszym kraju, w okresie przemian ustrojowych.

Oddajemy do rąk Czytelnika kolejną publikację poświęconą wynikom badań nad religijnością w Polsce. Pierwsze z tych badań przeprowadzone w 1991 r., było wspólnym przedsięwzięciem Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego SAC i Zespołu Wyznań Religijnych GUS.

Od pierwszego badania w 1991 r. upłynęło już ponad 20 lat. Zespół autorski, który

prowadził tamte badania, obecnie w nieco zmienionym składzie, podjął pod koniec 2010 roku zamiar przeprowadzenia kolejnych badań socjologicznych na próbie ogólnopolskiej, nawiązujących zakresem problematyki i procedurą badawczą do badań zrealizowanych w roku 1991. W ramach konkursu otwartego uzyskaliśmy grant z Narodowego Centrum Nauki na zrealizowanie projektu badawczego pt. Postawy społeczno-religijne Polaków 1991-2012 (Projekt nr 152720). Badania empiryczne zrealizowano wiosną 2012. Omówienie głównych wyników tych badań, wraz z wybranymi fragmentami analizy porównawczej danych z poprzednich trzech ogólnopolskich badań, zawiera niniejsza publikacja obejmująca siedem autorskich opracowań. Dr Lucjan

Adamczuk (GUS, ISKK) : Metodologia badania, przedstawia założenia teoretyczne, zakres przedmiotowy i cele poznawcze ukierunkowujące empiryczne badania religijności Polaków w roku 1991, 1998, 2002 i 2012. Szczegółowo omawia schemat doboru próby badawczej i statystyczny rozkład podstawowych cech w populacji, i próbie badawczej, a także charakteryzuje metodę zbierania danych i zastosowane w niej narzędzie badawcze.

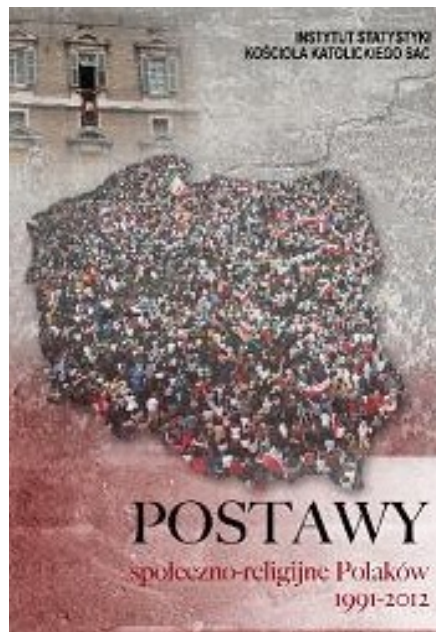
Ks. prof. Edward Jarmoch (P-H w Siedlcach) : Wiara i religijność, omawia wyniki dotyczące ogólnej autodeklaracji wiary, samooceny zmian w postawach religijnych Polaków, porównania religijności respondenta z religijnością jego rodziców, podstawowych przekonań

religijnych i doświadczenia religijnego. Analizy porównawcze wyników czterech badań w interwale 20. lat Autor konkluduje stwierdzeniem o niewielkim obniżeniu w społeczeństwie polskim globalnej autodeklaracji wiary przy równoczesnym znaczącym wzroście odsetka osób deklarujących się jako głęboko wierzące. Ks.prof. Janusz Mariański (KUL) : Praktyki religijne w Polsce w procesie przemian, charakteryzuje stan religijności polskiego społeczeństwa analizując autodeklaracje praktyk religijnych, uczestnictwo w niedzielnej mszy św., przystępowanie do spowiedzi i przyjmowanie komunii św., częstotliwość modlitwy indywidualnej i zamawianie intencji mszalnych. Ilościową analizę praktyk religijnych Autor opatruje rozbudowaną interpretacją i licznymi porównaniami do wyników badań nad religijnością Polaków innych ośrodków (np. CBOS), projektów badawczy krajowych (Diagnoza Społeczna) i międzynarodowych (EVS). Na bazie analizowanych wyników formułuje wiele interesujących konkluzji o religijności polskiego społeczeństwa, a także hipotez o kierunku potencjalnych zmian.

Ks. prof. Witold Zdaniewicz (ISKK SAC) : Model katolickiej religijności, analizuje wyniki badań z perspektywy modelowych właściwości religijności katolickiej. Do cech tego modelu zalicza: wiarę w Boga, wiarę w Jezusa Chrystusa, znajomość sakramentów św., realizację przykazania miłości bliźniego, wiarę w wieczną nagrodę lub karę, wiarę w istnienie piekła, przestrzeganie katolickich norm moralnych dotyczących seksualności, relacji małżeńskiej, ludzkiego życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Zestawienie tych modelowych cech katolickiej religijności z wynikami ogólnopolskich badań z czterech okresów (1991,1998,2002, 2012) pokazuje jak w ciągu 20.lat transformacji ustrojowej w Polsce zmieniły się postawy polskiego społeczeństwa wobec poszczególnych cech konstytuujących model katolickiej religijności.

Prof. Elżbieta Firlit (SGH) : Wspólnotowy wymiar religijności, przedstawia zmiany jakie zaszły w polskim społeczeństwie w postrzeganiu Kościoła katolickiego i postawach wobec jego elementarnej struktury

– parafii. Analizowane wyniki z badań w czterech okresach minionego dwudziestolecia są podstawą konkluzji o przemianach zarówno subiektywnego, jak i obiektywnego wymiaru wiary z parafią. Przemiany te nie są ani jednorodne, ani jednokierunkowe ale wyraźnie zauważalny jest we wszystkich środowiskach społecznych proces erozji wiary z parafią, przy czym jego największa intensywność jest w dużych miastach.

Dr Rafał Lange (UKSW) i ks. dr Wojciech Sadłoń (ISKK SAC) : Religia a sfera publiczna w opinii Polaków. Wyniki badania dotyczące opinii polskiego społeczeństwa na temat trzech kwestii: wypowiedania się publicznie przedstawicieli Kościoła (księży, biskupów) w sprawach politycznych, społecznych i moralnych; zasadności głosowania katolików na niewierzących kandydatów w wyborach parlamentarnych, prezydenckich, samorządowych; uczestniczenia w wyborach do władz centralnych (parlamentarnych i prezydenckich) oraz samorządowych. Przeprowadzone analizy Autorzy podsumowują stwierdzeniem, że zarówno głęboka wiara, jak i systematyczne praktyki religijne sprzyjają postawom obywatelskim,

a także poszanowaniu wartości religijnych i moralnych w przestrzeni publicznej.

Prof. Wojciech Świątkiewicz (UŚ) : Między rodziną a życiem publicznym. Ciągłość i zmiana orientacji na wartości w polskim społeczeństwie, koncentruje się na zagadnieniu przemian aksjologicznych jakie dają się zaobserwować na bazie wyników z badań w latach 1991,1998 i 2012. Uwzględnione w badaniach 10. wartości Autor pogrupował w cztery kategorie: wartości powszechne i trwałe, do których należą rodzina, dzieci, przyjaciele; wartości dominujące – czas wolny, wiara religijna, praca zawodowa, osobiste zainteresowania (hobby); wartości specyficzne – majątek (dostatnie życie), udział we wspólnocie religijnej; wartości zmarginalizowane – polityka, życie publiczne. Porównanie wyników z poszczególnych badań pokazuje wzrost znaczenia wszystkich wartości w ciągu minionego dwudziestolecia przy czym najsilniej zaznaczył się on w odniesieniu do przyjaciół i osobistych zainteresowań, zaś najslabiej w stosunku do dzieci i rodziny. W konkluzji interesującego opracowania czytamy, że „(...) świat deklarowanych wartości tworzy swoistą mozaikę tożsamości kulturowej, na której pojawiają się widoczne pęknięcia. Ozdabia ją wciąż przywoływana i deklarowana tradycja, spoza której coraz natarczywiej wyłaniają się międzypokoleniowe różnice jej odczytywania i aksjonormatywnej interpretacji podważające ciągłość międzypokoleniowego przekazu kultury, a tym samym ukazujące pęknięcia na portrecie polskiej tożsamości. Najwyraźniej uwidaczniają się one w aksjologicznych postawach wobec dziecka jako wartości, oraz wobec wiary religijnej.”

W końcowej części publikacji zamieściliśmy aneksy zawierające „tablice zmian” postaw Polaków wobec kluczowych wartości w latach 1991-2012, kwestionariusz wywiadu zastosowany w badaniach z 2012 roku oraz – dla porównania – również kwestionariusz wywiadu z badań w roku 1991, a także tabelaryczne zestawienia częstotliwości brzegowych („marginesów”) z badania w 2012r. Za: www.iskk.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Zaproszenie na pielgrzymkę osób konsekrowanych w Gostyniu

Przed tygodniem przekazaliśmy zaproszenie bpa Kazimierza Gurdy do sanktuarium na Świątym Krzyżu. Dzisiaj zapraszamy osoby konsekrowane na pielgrzymkę do Sanktuarium w Gostyniu w dniu 14 września. Już po raz piąty spotkają się tam zakonnice i zakonnicy z Wielkopolski oraz diecezji Polski północno-zachodniej. Oto przewidywany program tej pielgrzymki:

Godz. 10:00 – rozpoczęcie – Ks. Marek Dudek- Superior Księży Filipińców
 - odsłonięcie obrazu Matki Bożej Świątógórskiej
 - Godzinki ku czci Matki Bożej
 - Konferencja – O. Wojciech Prus OP- „Duch wyprowadził Jezusa na pustynię – trudności życia konsekrowanego, jako znaki podobieństwa do Zbawiciela”.
 - Wystawienie Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi św.
 Godz. 12:00 – Msza Święta – przewodniczy Ks. Bp Jan Tyrawa – Bydgoszcz

- procesja do grobu Sióstr Zakonnych, które były internowane w czasach PRL-u i wspólne odmówienie modlitwy Anioł Pański
 przerwa obiadowa
 Godz. 14:30 – Bazylika
 - Świadek „Żywa Wiara umacnia nadzieję”
 - Wspólne wyznanie Credo
 - Nieszpory
 Godz. 16:00 – Zakończenie Pielgrzymki

ŚP. KS. MARIAN DZIUBIŃSKI (1945-2013) SDB\

Dnia 12 lipca 2013 roku, prawdopodobnie między 17.30 a 18.00 odszedł do Pana w 68 roku życia, 48 roku ślubów zakonnych, 41 roku kapłaństwa ks. Marian Dziubiński salezjanin. Ksiądz Marian zmarł w samochodzie na parkingu przy naszym domu, przygotowany do wyjazdu na mszę świętą.

O szczegółach uroczystości pogrzebowych poinformujemy niezwłocznie po dokonaniu wszelkich formalności związanych ze sprowadzeniem ciała księdza Mariana do Krakowa.

Polecamy w naszych modlitwach drogiego nam śp. Księdza Mariana Dziubińskiego. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie!

Poniżej prezentujemy historia życia zakonnego (Data Miejsce Funkcja)

1964-1965 – Kopiec – nowicjat 25.08.1965 – Kopiec – pierwsze śluby zakonne 1965-1967 – Oświęcim – postnowicjat 1967-1968 – Kopiec – asystencja 16.06.1971 – Kraków – śluby wieczyste 1968-1972 – Kraków – studia teologiczne 9.06.1972 –

Kraków – święcenia kapłańskie 1972-1973 – Oświęcim – opiekun juniorzystów 1973-1974 – Oświęcim – asystent 1974-1979 – Lublin – student KUL 1979-1982 -Kraków – praca w poligrafii salezjańskiej, redaktor „Biuletynu Nostra” 1982-1983 – Kraków – sekretarz inspektorialny 1983-1994 – Kraków – wikariusz inspektora 1994-2000 – Kraków Inspektor Prowincji krakowskiej świętego Jacka 2000-2001 – Skawa – duszpasterz 2001 – Garbów – kapelan Sióstr Salezjanek 2001-2008 – Kraków – dyrektor postnowicjatu 2008-2012 – Lublin –dyrektor wspólnoty 2012-2013 – Czarny Dunajec – duszpasterz, tłumacz i korektor tekstów 2013 – Rosenheim – duszpasterz misji włoskiej

Za: www.sdb.org.pl

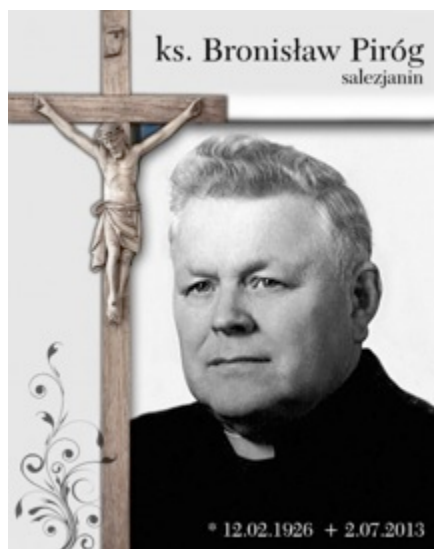
ŚP. KS. BRONISŁAW PIRÓG (1925-2013) SDB

Dnia 2 lipca 2013 roku - w 88 roku życia, 65 ślubów zakonnych, 58 kapłaństwa - odszedł do Pana ks. Bronisław Piróg, współbrat z Inspektorii pw. św. Jacka.

Msza żałobna została odprawiona w środę 3 lipca o godz. 19.00 w kościele pw. Opatrzności Bożej w Rzeszowie. Uroczystości pogrzebowe odbyły się zaś 4 lipca o godz. 11.00 w kościele pw. św. Józefa w Przemyślu.

Historia życia zakonnego

1947-1948 – Kopiec – nowicjat. 15.08.1948 – Kopiec – pierwsze śluby zakonne. 1948-1949 – Kraków – postnowicjat. 1949-1952 – Ostrzeszów – asystencja. 15.08.1951 – Marszałki – śluby wieczyste. 1952-1956 – Oświęcim – studia teologiczne. 29.06.1956 – Oświęcim – święcenia kapłańskie. 1956-1957 – Częstochowa – wikariusz I katecheta. 1957-1961 – Kraków, ul. Konfederacka – katecheta.

1961-1966 – Szczyrk – p.o. dyrektora, dyrektor. 1966-1968 – Przemyśl – rektor kościoła. 1968-1969 – Oświęcim, ul. Jagielly – wikariusz parafialny. 1969-1975 – Kraków, ul. Konfederacka – dyrektor. 1975-1976 – Częstochowa – administrator i katecheta. 1976-1977 – Kielce – katecheta i duszpasterz. 1977-1987 – Kielce-Niewachłów – wikariusz samodzielny, proboszcz. 1987-1990 – Skawa – dyrektor i proboszcz. 1990-1991 – Pogorzelińska – rezydent. 1991-1994 – Przemyśl-Lipowica – kapelan szpitala, duszpasterz. 1994-1995 – Lublin – wikariusz dyrektora, administrator. 1995-2001 – Kobyła – proboszcz. 2001-2013 – Rzeszów – duszpasterz, kapelan w DPS-ie.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie! Za: www.salezjanie.pl